

International Gaudeamus Music Week 2005



Oscar Bianchi ©Co Broerse

Volkskrant van: 08.09.2005

**Muzikaal feestmaal
klinkt nu ook goed**

Volkskrant, September 8, 2005

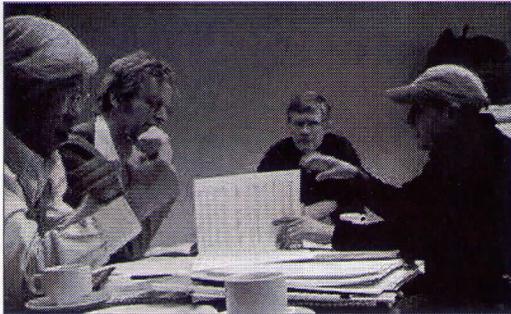
**Festive Musical Meal
Now Also Sounds Good**

Volkskrant van: 09.09.2005

**Botsende stemmingen
blijven toch sympathiek**

Volkskrant Sept 9, 2005

**Colliding tuning systems
nevertheless sympathetic**



Juny ©Co Broerse

Trouw van: 12.09.2005

**'Gaudeamus' voelt zich
thuis in Muziekgebouw**

Trouw, September 12, 2005

**'Gaudeamus' feels at
home in Muziekgebouw**



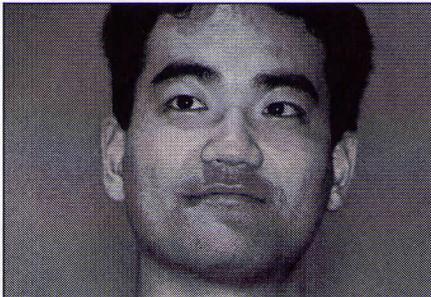
Andrea Agostini © Co Broerse

Parool van: 02.09.2005

Gaudeamus gaat met z'n tijd mee

de Telegraaf van: 09.09.2005

**Gaudeamus
Muziekweek is
vol contrasten**



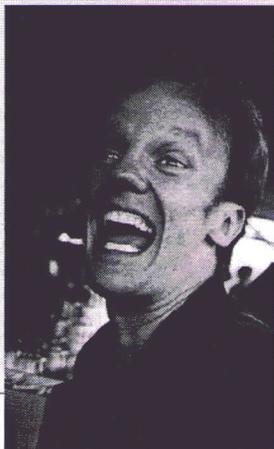
Daiti Fujikura ©Co Broerse

Oscar Bianchi wint Gaudeamus 2005

Gerard van der Leeuw

Gaudeamus, dit jaar 60 jaar oud, kan terugkijken op een geslaagde muziekweek. Een bijzondere week ook: voor het eerst speelde de muziekweek zich vrijwel geheel af in het nieuwe (en prachtige) Muziekgebouw aan 't IJ, de thuisbasis van Gaudeamus.

Een jury, dit jaar bestaande uit Hans Koolmees (Nederland, 1959), Isao Matsushita (Japan, 1951) en Alvin Curran (Verenigde Staten, 1938) selecteerde uit maar liefst 368 inzendingen van jonge componisten uit 51 landen, 17 werken die streden om de prijs. Mede omdat Isao Matsushita het door hem geleide Kochi Ensemble meebracht was er dit jaar speciale aandacht voor Japan.



Oscar Bianchi ©Wim Jansen

Dear Ineke,

First off I'd like to say how much I appreciate the wonderful work that you did and all the other organizers for the festival. It was a truly wonderful experience, and was so happy to have been a part of it.

I am curious how to go about getting a recording of the performance of "inferno". Would you also have a videorecording? If I should send you a SASE, what address would that go to?

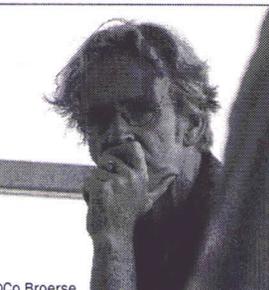
Thanks,
david coll



Nuriko Fujiwara ©Co Broerse



Ryan Carter ©Co Broerse



Hans Koolmees ©Co Broerse

11

Winnar werd de Italiaanse componist Oscar Bianchi (* 1975). Bianchi kreeg de Gaudeamus Prijs voor *Primordia Rerum*, meer dan voortreffelijk uitgevoerd door sopraan Emily Elias en het Nieuw Ensemble onder leiding van Lucas Vis. Bianchi riep in zijn subtiel vormgegeven compositie op teksten van hemzelf en Lucretius de wereld van Cathy Berberian en Luciano Berio op, zonder ook maar een moment in na-aperij te vervallen. Het werk werd aldus een hedendaagse ode op het Italiaanse componeren van weleer. Eervolle Vermeldingen waren er voor Andrea Agostini (Italië, 1975) voor zijn compositie *Funus* voor tape, een soort requiem en een analyse van pianoklanken, en voor Dai Fujikura (Japan, 1977) voor zijn zeer ruimtelijk gedachte *Fifth Station*, uitgevoerd door het Asko Ensemble onder leiding van Ilan Volkov.

Direct maandagavond was een typische Gaudeamus-avond. Er werden niet alleen vier geselecteerde werken gespeeld, er ging ook een werk van jurylid Alvin Curran en er klonken ook nog eens twee elektronische werken.

Het openingsstuk van de avond *Abime-Antigone IV* van Hector Parra (Spanje, 1976) zou ik willen typeren als een typisch 'festivalstuk': kundig geschreven, afgewogen, fraai van klank, en toch niet iets te voorspelbaar. Wel iemand

De Rode Leeuw



die zijn vak beheerst, zoals ook bleek uit zijn voortreffelijk voor orkest geschreven *Chroma*, dat een mooie uitvoering kreeg van Holland Symfonia o.l.v. Fabrice Bollon.

Diepe indruk maakte *Inferno* (2002, / 2005) van David Coll (Verenigde Staten, 1980). De manier waarop Coll een tekst van Dante bezieling wist in te blazen, sleepte de hele zaal mee. Het werk, vol verrassende effecten werd overtuigend neergezet door Jannie Pranger, sopraan, Rik Andriessen, fluit en Willem van der Vliet, trompet. Prachtig hoe Jannie Pranger bij de slotconclusie van het stuk ineens overging van het Italiaans van Dante naar het Nederlands. Een stuk om te onthouden en eerlijk gezegd had ik deze sympathieke componist wel wat meer gegund...

Bastet voor tape solo van de Argentijnse, in Frankrijk werkzame componiste Elsa Justel (* 1944) viel me, hoewel het werk de Prix Ton Bruynel 2005 kreeg, een beetje tegen. Ook *Sjofar II* van jurylid Alvin Curran viel me niet mee: na een aardig begin verzandde het steeds meer, om te eindigen met een einde à la Rzewski, die dat echt veel beter kan. Dan was *Les fumées*, naar een Rotterdams havengezicht van Paul Signac van jurylid Hans Koolmees, mooi uitgevoerd door De Volharding, heel wat interessanter.

Een bijzondere ervaring bood ook

12

het spectaculaire kinetisch schilleren van specialist Norman Perryman in het klankrijke *Confluence* van Ruo Huang (China, 1976). Prachtig zag je de tere waterverfkleuren op de cadans van de muziek in elkaar overvloeien.

Op dinsdagavond speelde het Nieuw Ensemble o.l.v. Lucas Vis voor een stampvolle zaal een groot aantal werken waarin de samenwerking tussen de Europese en andere culturen centraal stond. Hier stal Lin Wang (China, 1976) de show met *Ba Yin* (2002), waarin ze zelf als zangeres en slagwerkster optrad. Hier was, in tegenstelling tot de wat gekunsteld aandoende werken van Saed Haddad (Jordanië, 1972) - met een sololied voor de qanun- en Hiba Al Kawas (Libanon, 1972) de versmelting optimaal. De avond werd besloten met het elektronische *Decoy* van Alwynne Pritchard (Schotland, 1968) dat een extra Prix Ton Bruynel in de wacht sleepte.

De woensdagavond was de avond van De Volharding. Hier klonk naast de reeds genoemde Hans na een aardig begin verzandde het steeds meer, om te eindigen met een einde à la Rzewski, die dat echt veel beter kan. Dan was *Les fumées*, naar een Rotterdams havengezicht van Paul Signac van jurylid Hans Koolmees, mooi uitgevoerd door De Volharding, heel wat interessanter.

Een bijzondere ervaring bood ook

13

uitschieters een *Agnus Dei* van Samuel Barber en een saxofoonkwartet van Iannis Xenakis.

Vrijdag was voor een deel een Japanse avond, met het Kochi ensemble o.l.v. Isao Matsushita. Hier klonk allereerst van Philipp Neil Martin (Verenigd Koninkrijk, 1979) het pianostuk *Two Reflections on Milton*, mooi, maar een beetje vlak uitgevoerd door Yumi Oikawa. Hilarisch was *Let's Tri* van de Japanse componist Motoharu Kawashima (* 1972). Een stuk vol grappen en citaten (o.a. uit *Tijl Uilenspiegel* van Richard Strauß), waarin de dirigent (de componist zelf) aan het eind doldraait en tot twee keer toe quasi dood neervalt.... Fraai van klank was *Blurring imagery* van de in Hiroshima geboren componiste Noriko Fujiwara (* 1982). Het vol Boeddhistische toespelingen zittende *Dharani* (2002) van Isao Matsushita kon maar gedeeltelijk overtuigen. Na een ritueel begin eindigt het werk een beetje banaal, met wat een bekend Nederlands componist 'een soort van Balkan hoempa' noemde.... Het tweede deel van de avond bood een interessant optreden van het Nederlands vocaal laboratorium /Elect voices o.l.v. Romain Bischoff. Hier klonk onder andere een fraai werk van Bruno Nelissen (Nederland, 1976): *Une aurore nouvelle* naar een gedicht van Baudelaire, het ronduit prachtige *Opalescent Horizons* van de Poolse

componiste Katarzyna Glowicka (* 1977) en het iets te ambitieus opgezette *Die Überwindungen des grossen Klaffen (Räume-Bewegungen)* van Sven-Ingo Koch (Duitsland, 1974).

Zaterdagmiddag speelde het Zephyr strijkkwartet in Felix Meritis. Indruk maakte hier wederom Philipp Neil Martin met een heftisch *An Outburst of Time*, Philipp Maintz (Duitsland, 1977) met *Inner Circle* en de Amerikaan Ryan Carter (* 1980) met *Gravity Mulations*. 's Avonds speelde Holland Symfonia, dat excelleerde in *Cascades* van Adrian Pavlov (Bulgarije, 1979). De Nederlander Edward Top (* 1972) had met zijn *Symfonie Gouden Draak* een wel heel erg ruig georkestreerd werk afgeleverd. Spectaculair, of schoon muzikaal niet erg bijzonder was *Hi-Ten-Yu* van Isao Matsushita, met een partij voor Japans slagwerk (wadaiko), die door specialist Etetsu Hayashi adembemend werd uitgevoerd.

De zondagmiddag was de middag van Mayke Nas (Nederland, 1972), die niet alleen mooie interviews met de deelnemers liet zien, maar van wie ook het bijzondere (*now*)here met zichtbaar plezier werd uitgevoerd door het Schönberg ensemble. Fraai vond ik ook *Forest Moods (rural music)* van Ajeandro Matamala (Nederland, 1972). Al met al een memorabele week. Laten we hopen dat de Nederlandse radio gezond blijft!

Gaudeamus, Plet Heinkade 5,
1019 BR Amsterdam
Netherlands
tel: +31-20-5191800, fax: +31-20-5191801
info@gaudeamus.nl, www.gaudeamus.nl



Gaudeamus
Contemporary
Music
Center